

0908 – 8. september

Da sa slangen til kvinnen: «Dere skal slett ikke dø». 1Mos 3: 4.

Her skal vi legge merke til hvordan djevelen begynner sine angrep. Han begynner med sakte å løse opp det bandet som binder mennesket til Gud, nemlig troen på Guds ord.

Aller først sier han: «Har Gud virkelig sagt: Dere skal ikke ete av noe tre i hagen»? Ennå formulerer han seg i forsiktige ord og vendinger. Ennå kommer han ikke med drastiske formuleringer, men utfordrer Evas fornuft gjennom spørsmålet sitt. Og overlater det til henne selv å tenke ut svaret.

Nå vurderer hun fornuftsmessig om et slikt påbud fra Gud kan være rimelig. Eller om de ikke til og med kan ha misforstått Gud.

Og så snart Eva har innlatt seg på samtale med slangen, vokser straks hans dristighet. Nå er forsiktigheten lagt bak, nå sier han helt avgjort: «Dere skal slett ikke dø».

Dette er djevelens framgangsmåte. Han begynner med å røre ved troen. Forvirrer menneskets tanker om Guds ord, trekker forstanden inn, og gjør mennesket usikker på Guds mening med ordene.

Vinner han dette slaget, så vinner han alt. Får derimot mennesket nåde til å bli fast i en levende tro på Ordet, da er ikke noe begjær så sterkt, intet fall så dypt, at ikke det rette Åndens samfunnet med Gud kan gjenopprettes.

Dette vet djevelen. «Derfor», som Luther sier, «var planen hans gjennom sine ord å dra Eva bort fra det Gud hadde sagt. Så har han, etter at Ordet var ryddet av veien, ødelagt den gode viljen mennesket hadde fra skapelsen, så det til slutt reiste seg mot Gud. Har også forvirret og ødelagt forstanden, slik at mennesket tvilte på Guds vilje.

Mot Guds bud strekker en ulydig og gjenstridig hånd seg ut og plukker eplet. Så følger en ulydig og gjenstridig munn og tenner. Kort sagt følger alt mulig ondt når først vantro eller tvil på Guds ord har fått slippe til. For hva kan være mer ondt enn å være ulydig mot Gud og adlyde djevelen?»

Dette var da målet med slangens første frekke og snedige spørsmål: Har Gud virkelig sagt? Og med disse ordene: Dere skal slett ikke dø. Som om han ville si: Dere er sannelig lette å narre, hvis dere tror Gud har sagt noe slikt. For Gud er jo slett ikke en som bryr seg med om dere eter det ene eller det andre. Og dessuten, hvis dere er satt til å herske over hele jorden, skulle dere da være bundet av noe slikt, så dere ikke skulle kunne stå fritt til å ete av alle trærne i hagen?

Ville ikke det være helt i strid med det Gud har sagt: Se, jeg har gitt dere hver plante som setter frø og som finnes på jordens overflate, og hvert tre som gir frukt med frø i. De skal være til mat for dere?

Dette er måten den gamle slangen arbeider på for å forvirre kvinnen, og skape uvisshet og vantro overfor Guds ord.

Og akkurat samme måte går han fram på i dag. Er det ikke merkverdig at en fremdeles ofte hører nøyaktig samme ordene fra mang en listig slange djevelen bruker til å knuse troen hos Guds barn! «Har Gud virkelig sagt ...?» Har Gud f. eks. virkelig sagt at den som ikke holder hele loven, skal bli fordømt?

Eller: Har Gud virkelig satt menneskene på jorden, når han visste at de skulle falle, så han til slutt skulle fordømme dem? Eller: Skulle Gud virkelig la en uskyldig lide for de skyldige? Har Gud virkelig sagt at han vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn? Skulle Gud, som er selve kjærligheten, være så nøye på det? o. s. v.

På denne måten styrker djevelen de ugudelige i sin selvsikkerhet. Dem hjelper han til en urokkelig tro på Guds godhet, på at intet ondt skal ramme dem. Dere skal slett ikke dø, sier han.

Men når det gjelder Guds barn, derimot, så anfekter han dem stadig i deres tro. Der lyder det slik: Har Gud virkelig sagt ...? F. eks.: Har Gud virkelig sagt at han ikke tilregner meg synden, den jeg jo virkelig har og kjenner i meg, – og tvert imot tilregnet meg en rettferdighet som jeg ikke har og kjenner i meg?

Har Gud virkelig sagt at jeg, som dessverre synder hver dag, likevel skal få være hans barn, – som om jeg aldri hadde syndet? – Og alt dette bare for hans egen Sønns skyld, som gav seg selv for våre synder?

Eller: Har Gud virkelig sagt at han er nær oss alle dager, og dermed også i mitt lille rom og hører alt jeg ber eller sukker om? o. s. v.

På denne måten anfekter den gamle slangen oss på alle områder i vår tro på Guds ord. For å gjøre oss usikre og svevende i tankene. For så, deretter, å kunne føre oss hvor han vil.

Dette må vi alltid være forberedt på, og være på vakt mot.